

Al president Companys

«No digueu que ell és mort -no mor l'alosa,
ni el gra de blat ni el roserer florit-,
digueu només que el president reposa
entre els braços materns, amorosit.
No digueu que ell és mort -la mort és cosa
dels homes sense rels a l'Infinit-,
digueu només que té la boca closa
i la cançó de l'herba sobre el pit.
No digueu que ell és mort -la Mort seria
perdre's en el no-res, i aquell que un dia
acaronà la pàtria amb el peu nu,
i es fa pols amb la terra que l'aferra,
no podem dir que és mort-, ell s'ha fet terra,
i aquesta terra ets tu i ets tu i ets tu...»

Ventura Gassol